

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
STALNA SLUŽBA U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Puli-Pola, Stalna služba u Pazinu, po sucu mr. sc. Emanuelu Radoloviću u pravnoj stvari tužitelja Ortis commerce d. o. o. u stečaju iz Čavli, Kikovica b. b., kojeg zastupa punomoćnik Nikola Fanuko, odvjetnik u Rijeci, Agatićeva 4, protiv I. tuženika Gojka Perića, II. tuženika Dražena Perića, III. tuženice Eveline Perić, svih iz Pazina, Katun Lindarski 64, koje zastupa punomoćnik Bojan Zustović, odvjetnik u Pazinu, Trg slobode 2/II, radi utvrđenja ništetnosti ugovora i uspostave prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja, nakon glavne rasprave zaključene dana 11. lipnja 2015. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 21. srpnja 2015. godine

presudio je

I. Odbijaju se tužbeni zahtjevi koji glase:

„1. Utvrđuje se ništavim ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od dana 3. listopada 2008. godine zaključen između Gojka Perića i Dražena Perića, solemniziran kod javnog bilježnika Marije Blečić iz Pazina pod posl. br. OV 7811/2008 dana 3. listopada 2008. godine, te se u zemljišnoj knjizi za k. o. Lindar nalaže uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kako je bilo prije provedbe upisa po osnovi tog ugovora.

2. Utvrđuje se ništavim ugovor o diobi bračne stečevine od dana 2. listopada 2008. godine zaključen između Gojka Perića i Eveline Perić, ovjerenog kod javnog bilježnika Marije Blečić iz Pazina pod posl. br. OV 7810/2008 dana 3. listopada 2008. godine, te se u zemljišnoj knjizi za k. o. Lindar nalaže uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kako je bilo prije provedbe upisa po osnovi tog ugovora.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženicima troškove postupka isplatom iznosa od 10.687,50 kuna (desettisućašestoosamdesetsedam kuna i pedeset lipa) u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka za iznos od 2.800,00 kuna.

IV. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništavim ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 3. listopada 2008. godine, solemniziranog kod javnog bilježnika Marije Blečić pod posl. br. OV 7811/2008 dana 3. listopada 2008. godine, kojeg su sklopili I. tuženik Gojko Perić i II. tuženik Dražen Perić, te ugovora o diobi bračne stečevine od 2. listopada 2008. godine, ovjerenog kod javnog bilježnika Marije Blečić pod posl. br. OV 7810/2008 dana 3. listopada 2008. godine, kojeg su sklopili I. tuženik Gojko Perić i III. tuženica Evelina Perić, kao i uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe po osnovi tih ugovora. Tužitelj je pokrenuo ovršni postupak protiv I. tuženika Gojka Perića kao ovršenika te je rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Pazinu posl. br. Ovr 859/04 od 5. studenog 2004. godine, radi naplate novčane tražbine u iznosu od 753.292,72 kune i kamata određena ovrha na nekretninama k. č. br. 6487 zk. ul. br. 1022 u cijelosti, k. č. br. 6432/2 zk. ul. br. 1343 k. o. Lindar u ¼ dijela, k. č. br. 6414/1, 6414/2, 6415/1, 6415/2, 6418/2, 6419/1, 6419/2, 6425/1, zk. ul. br. 1167 k. o. Lindar u cijelosti, k. č. br. 6412 zk. ul. br. 1190 k. o. Lindar u 3/8 dijela, k. č. br. 5245/1, 5451/1, 5451/2, 5454, 5456, 5458, 5460, 5461/1, 5461/2, 5462, 5487, 5570/2, 5580/2, 5591/1, 6245/2, 6256, 6257/1, 6257/2, 6258, 6259, 6273, 5434/2, 6537, 6539/1, 6540, 6542, 6543/2, 6545/4 i 6552 zk. ul. br. 455 k. o. Lindar u ¼ dijela, k. č. br. 5577/4 zk. ul. br. 1462 k. o. Lindar u ¼ dijela i k. č. br. 468/2 zgr. zk. ul. br. 1625 k. o. Lindar u ¼ dijela. I. tuženik Gojko Perić je s namjerom da spriječi namirenje tužitelja sklopio s II. tuženikom Draženom Perićem ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 3. listopada 2008. godine na temelju kojeg je izvršen prijenos prava vlasništva s I. tuženika Gojka Perića u korist II. tuženika Dražena Perića na k. č. br. 6487 zk. ul. br. 1222 k. o. Lindar u cijelosti, k. č. br. 6414/1, 6414/2, 6415/1, 6415/2, 6418/2, 6419/1, 6419/2, 6425/1 zk. ul. br. 1167 k. o. Lindar u ½ dijela i k. č. br. 6412 zk. ul. br. 1190 k. o. Lindar u 3/16 dijela. Osim toga I. tuženik Gojko Perić je s namjerom da spriječi namirenje tužitelja sklopio s III. tuženicom Evelinom Perić ugovor o diobi bračne stečevine od 21. listopada 2008. godine na temelju kojeg je izvršen prijenos prava vlasništva s I. tuženika Gojka Perića u korist III. tuženice Eveline Perić u zemljišnoj knjizi na k. č. br. 6414/1, 6414/2, 6415/1, 6415/2, 6418/2, 6419/1, 6419/2, 6425/1 zk. ul. br. 1167 k. o. Lindar u ½ dijela te k. č. br. 6412 zk. ul. br. 1190 k. o. Lindar u 3/16 dijela. Svrha tih ugovora bila je izigravanje prava tužitelja. Tuženici su sklopili prividne ugovore, a u biti nisu željeli nikakav ugovor. Ti ugovori su suprotni prisilnim propisima, pa su ništavi i nemaju učinka među ugovornim stranama. II. tuženik Dražen Perić je sin I. tuženika Gojka Perića, dok je III. tuženica Evelina Perić supruga I. tuženika Gojka Perića. Oni žive u istom kućanstvu te su prilikom sklapanja ugovora postupali prijevarno jer su znali da se protiv I. tuženika Gojka Perića vodi ovršni postupak odnosno da on ima nepodmirena dugovanja prema tužitelju. Tako su ugovori ništavi i zbog toga što su suprotni moralu društva.

U odgovoru na tužbu tuženici su se usprotivili tužbenim zahtjevima. Pritom su naveli kako se kod Općinskog suda u Pazinu vodi postupak pod posl. br. P 23/08 po tužbi I. tuženika Gojka Perića protiv tužitelja radi proglašenja nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Pazinu posl. br. Ovr 859/04 od 5. studenog 2004. godine. O dopuštenosti ili nedopuštenosti te ovrhe ovisi postojanje pravnog interesa tužitelja i samim tim dopuštenost tužbe na utvrđenje. Kako se radi o prethodnom pitanju, tuženici su predložili da se odredi prekid ove parnice do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi kod Općinskog suda u Pazinu pod posl. br. P 23/08. Nadalje su osporili tužiteljeve tvrdnje da su sklapali prividne ugovore odnosno da nisu htjeli sklapanje nikakvog ugovora te da su prilikom sklapanja ugovora postupali prijevarno. I. tuženik Gojko Perić ovlašten je raspolagati svojim nekretninama kako god želi. S obzirom da je on stekao određene nekretnine sa svojom suprugom, sklopio je s njom ugovor o diobi bračne stečevine. Osim toga I. tuženik Gojko

Perić je slobodan raspolagati svojom imovinom mortis causa odnosno prenijeti je na temelju ugovora o doživotnom uzdržavanju u korist svog sina koji će se u starosti brinuti za njega. Prema tome nema nikakve prividnosti niti prijevarne namjere u postupanjima tuženika. Ti ugovori nisu fiktivni te njihova svrha nije izigravanje tužitelja. Tuženik nije dokazao svoju tvrdnju da bi II. tuženik Dražen Perić i III. tuženica Evelina Perić znali da se protiv I. tuženika Gojka Perića vodi ovršni postupak, a ta činjenica nije niti bitna za odlučivanje o tužbenim zahtjevima.

U podnesku od 2. kolovoza 2011. godine tužitelj je naveo da se pred Općinskim sudom u Pazinu vodi parnica radi proglašenja nedopuštenom ovrhe posl. br. Ovr 372/07 (ranije Ovr 859/04), a na nekretninama koje nisu predmet ugovora čije se utvrđenje ništetnosti traži u ovom postupku. U parnici posl. br. P 23/08 kao razlog nedopuštenosti ovrhe ističe se ništetnost zadužnica kao ovršnih isprava, no to ne predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku. Osim toga sud pazi na ništavost po službenoj dužnosti, pa je neživotno i nelogično da tuženici traže prekid postupka.

U dokaznom postupku pročitani su: ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 3. listopada 2008. godine (list 3-5), ugovor o diobi bračne stečevine od 2. listopada 2008. godine (list 6, 7), izvaci iz zemljišne knjige (list 8-21), podnesak (list 28, 29), rješenje Trgovačkog suda u Rijeci posl. br. Tt-12/7075-16 od 15. siječnja 2014. godine, ugovor o podjeli i preuzimanju od 26. studenog 2012. godine, povijesni izvadak iz sudskog registra (list 43-46), ovosudni zapisnici od 10. rujna 2014. godine s iskazima I. tuženika Gojka Perića i III. tuženice Eveline Perić (list 54-55) te od 7. travnja 2015. godine s iskazom svjedoka Dalibora Radea (list 70, 71), prijavni listovi (list 76-84) i kupoprodajni ugovor od 27. listopada 1988. godine (list 85, 86). Nije prihvaćen dokazni prijedlog za pribavljanje podataka od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje o zaposlenju i primanjima tuženika u vrijeme sklapanja predmetnih pravnih poslova jer za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari nije od značaja je li I. tuženik Gojko Perić tada imao dovoljno sredstava za samostalno uzdržavanje.

Sud nije prihvatio prijedlog tuženika za prekid ove parnice do pravomoćnog okončanja postupka koji se kod Općinskog suda u Pazinu vodio pod posl. br. P 23/08 budući da valjanost pravnih poslova na osnovi kojih je određena ovrha protiv I. tuženika Gojka Perića ne predstavlja prethodno pitanje za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Prema tome nije ispunjen uvjet iz čl. 213. st. 1. t. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, nadalje ZPP). Tužitelj je vjerovnik u obveznopravnom odnosu s I. tuženikom Gojkom Perićem, pa ima pravni interes u smislu čl. 187. st. 2. ZPP-a za utvrđenje da su ništavi pravni poslovi kojim je on raspolagao svojom imovinom.

Tužbeni zahtjevi nisu osnovani.

Dana 3. listopada 2008. godine I. tuženik Gojko Perić i II. tuženik Dražen Perić sklopili su ugovor o dosmrtnom uzdržavanju kojeg je istog dana potvrdila javni bilježnik Marija Blečić pod posl. br. OV 7811/2008. Prema tom ugovoru II. tuženik Dražen Perić se je obvezao uzdržavati svog oca I. tuženika Gojka Perića i svoju majku III. tuženicu Evelinu Perić sve do smrti. Kao naknadu za primljeno uzdržavanje I. tuženik Gojko Perić je prenio u vlasništvo II. tuženiku Draženu Periću nekretnine k. č. br. 6487 zk. ul. br. 1222 k. o. Lindar u cijelosti, k. č. br. 6414/1, 6414/2, 6415/1, 6415/2, 6418/2, 6419/1, 6419/2, 6425/1 zk. ul. br. 1167 k. o. Lindar u 1/2 dijela i k. č. br. 6412 zk. ul. br. 1190 k. o. Lindar u 3/16 dijela.

Dana 2. listopada 2008. godine I. tuženik Gojko Perić i III. tuženica Evelina Perić sklopili su ugovor o diobi bračne stečevine te su ovjerali svoje potpise kod javnog bilježnika Marije Blečić pod posl. br. OV 7810/2008 dana 3. listopada 2008. godine. Tim ugovorom su utvrdili da su u braku od 24. lipnja 1978. godine te da su za vrijeme trajanja braka na temelju ugovora o kupoprodaji stekli pravo vlasništva nekretnina k. č. br. 6414/1, 6414/2, 6415/1, 6415/2, 6418/2, 6419/1, 6419/2, 6425/1 zk. ul. br. 1167 k. o. Lindar u ½ dijela te k. č. br. 6412 zk. ul. br. 1190 k. o. Lindar u 3/16 dijela, kao i da su na k. č. br. 6425/1 k. o. Lindar tijekom braka izgradili farmu i gospodarski objekt. Nadalje su suglasno utvrdili da III. tuženici Evelini Perić s osnova bračne stečevine pripada polovica navedenih nekretnina te joj je I. tuženik Gojko Perić dopustio da izvrši upis tog prava suvlasništva u zemljišnoj knjizi.

U zemljišnoj knjizi su izvršene uknjižbe na osnovi ugovora o dosmrtnom uzdržavanju od 3. listopada 2008. godine i ugovora o diobi bračne stečevine od 2. listopada 2008. godine.

Svjedok Dalibor Rade je od 2000. godine zaposlen kod tužitelja te je vodio komercijalu, a u vrijeme podnošenja tužbe bio je prokurist. Tužitelj ima potraživanja prema I. tužitelju Gojku Periću po osnovi tri ugovora o najmu strojeva. Vezano uz to pokrenuta je ovrha 2009. godine na nekretninama radi prisilne naplate. Kasnije je pokrenuta parnica radi proglašenja te ovrhe nedopuštenom zbog čega ta ovrha stoji. O ovim ugovorima saznali su krajem 2011. ili početkom 2012. godine prilikom kontrole njegovih nekretnina. Smatrali su da su oni zapravo fiktivni ugovori sačinjeni s namjerom da se tužitelj ne uspije naplatiti. I. tuženik Gojko Perić je bio normalnog zdravlja, dolazio je k njima te nisu vidjeli razlog zbog čega bi sa sinom koji je imao 19 godina sklapao ugovor o uzdržavanju. U periodu od 2008. do 2012. godine redovito su kontaktirali I. tuženika Gojka Perića vezano uz otplatu duga te im on nije rekao da je bolestan, a niti da ga sin uzdržava. Nekretnine na kojima je određena ovrha nisu dovoljne da bi se namirio dug, posebice imajući u vidu da teku zatezne kamate.

I. tuženik Gojko Perić je iskazao da je s II. tuženikom Draženom Perićem sklopio ugovor o dosmrtnom uzdržavanju jer je već prije svojoj kćerki Petri Perić Vitulić dao staru kuću s okućnicom, pa je odlučio da nešto da i svome sinu Draženu Periću, ali uz obvezu da ga uzdržava do kraja života. Ugovor se odnosi na 11 nekretnina koje su poljoprivredno zemljište, većinom pašnjak i livade, te dio kuće koja nije ucrтана. II. tuženik Dražen Perić živi s njim i njegovom suprugom te se brine o njima. On nije upoznat s njegovim dugovima. U vrijeme sklapanja ugovora imao je obrt kojeg je kasnije zatvorio. Predmet ugovora o diobi bračne stečevine su nekretnine koje se nalaze oko obiteljske kuće koje je zajedno sa svojom suprugom III. tuženicom Evelinom Perić stekao nakon sklapanja braka. Jedino mu je nekretninu na kojoj je izgrađena farma i gospodarski objekt bila prepisala njegova pokojna baka. Na toj nekretnini su on i njegova supruga zajedno izgradili farmu i gospodarski objekt za što su prethodno podigli kredit. Ugovor o diobi bračne stečevine sklopili su jer su u ono vrijeme imali problema u braku, pa su htjeli razriješiti njihove imovinske odnose.

III. tuženica Evelina Perić potvrdila je da su u vrijeme sklapanja ugovora ona i njezin suprug imali problema u braku. S obzirom da je kćerka već dobila staru kuću, htjela je da nešto dobije i njihov sin te da nešto ostane i njoj. Sve nekretnine koje imaju stekli su u braku osim onih koje je njezin suprug stekao od majke i bake. Dogovorili su se da njoj pripadne polovica nekretnina iz ugovora o diobi bračne stečevine, dok je njezin suprug odlučio da svoj preostali suvlasnički udio prenese sinu na osnovi ugovora o dosmrtnom uzdržavanju. Ona je kasnije svoj suvlasnički udio na tim nekretninama darovala svojoj kćerki. U vrijeme sklapanja ugovora njihov sin nije znao o financijskim poteškoćama pošto mu o tome nisu pričali.

Prema ocjeni ovoga suda I. tuženik Gojko Perić i III. tuženica Evelina Perić su iskazivali međusobno podudarno te na uvjerljiv način. Osim toga njihovi iskazi su suglasni s kupoprodajnim ugovorom od 27. listopada 1988. godine i prijavnim listovima. Prema tim ispravama pravo vlasništva k. č. br. 6414/1, 6414/2, 6415/1, 6415/2, 6418/2, 6419/1, 6419/2 k. o. Lindar i pravo suvlasništva na k. č. br. 6412 k. o. Lindar bilo je upisano u zemljišnu knjigu u korist I. tuženika Gojka Perića na temelju kupoprodajnog ugovora od 27. listopada 1988. godine. U to vrijeme su I. tuženik Gojko Perić i III. tuženica Evelina Perić već 10 godina bili u braku budući da su prema ugovoru o diobi bračne stečevine brak sklopili 24. lipnja 1978. godine. Sud smatra logičnim da su oni svojim radom zajedno doprinicali u stvaranju obiteljske imovine te da su u okviru toga stekli i ove nekretnine. U odnosu na k. č. br. 6425/1 k. o. Lindar utvrđeno je na osnovi prijavnog lista da se na njoj nalaze farma i gospodarski objekt. Ucertavanje tih objekata izvršeno je 27. rujna 1988. godine te je sud zaključio da su oni izgrađeni za vrijeme braka I. tuženika Gojka Perića i III. tuženice Eveline Perić njihovim zajedničkim sredstvima.

Sud je pozitivno ocijenio iskaz svjedoka Dalibora Radea s tim da je njegov navod o fiktivnosti predmetnih ugovora zapravo stajalište koje je zauzeo tužitelj. U odnosu na ugovor o diobi bračne stečevine utvrđeno je da predmet tog ugovora čine nekretnine koje su I. tuženik Gojko Perić i III. tuženica Evelina Perić stekli radom za vrijeme trajanja braka, pa su predstavljale njihovu zajedničku imovinu. Ovim pravnim poslom oni su odlučili odrediti svoje suvlasničke udjele na tim nekretninama kako bi se kao suvlasnica u zemljišnoj knjizi mogla upisati III. tuženica Evelina Perić. Sud je prihvatio i njihovu tvrdnju kako su neposredni povod za sklapanje tog ugovora bili problemi koje su tada proživljavali u braku, a ne dugovanja I. tuženika Gojka Perića prema tužitelju odnosno ovršni postupak kojeg je tužitelj pokrenuo. Da je namjera ovih tuženika bila izbjegavanje naplate tužiteljeve tražbine, tada bi oni ugovor o diobi bračne stečevine sklopili još 2004. godine kada je pokrenuta ovrha protiv I. tuženika Gojka Perića.

U odnosu na ugovor o dosmrtnom uzdržavanju sud je zaključio da su ga I. tuženik Gojko Perić i II. tuženik Dražen Perić zaključili na osnovi prethodnog dogovora u obitelji kojim su I. tuženik Gojko Perić i III. tuženica Evelina Perić odlučili izvršiti podjelu svoje imovine svojoj djeci. U tom smislu je sklopljen ugovor o dosmrtnom uzdržavanju kojim je I. tuženik Gojko Perić rasporedio svoju imovinu u korist II. tuženika Dražena Perića, ali uz obvezu da ga on doživotno uzdržava. S druge strane je III. tuženice Evelina Perić prenijela pravo vlasništva na svojim nekretninama u korist kćerke Petre Perić Vitulić koja je ranije dobila i kuću sa zemljištem. Suprotno navodu tužitelja i svjedoka Dalibora Radea za sklapanje ugovora o dosmrtnom uzdržavanju nije neophodno da u vrijeme njegovog zaključenja postoji potreba za uzdržavanje primatelja uzdržavanja. S obzirom da je I. tuženik Gojko Perić i II. tuženica Evelina Perić roditelji II. tuženika Dražena Perića može se zaključiti da će po prirodnom tijeku stvari s vremenom nastati potreba za njihovo uzdržavanje koje će im moći pružiti II. tuženik Dražen Perić. Sud je ocijenio vjerodostojnom i tvrdnju I. tuženika Gojka Perića i III. tuženice Eveline Perić da II. tuženik Dražen Perić nije bio upoznat s financijskim problemima I. tuženika Gojka Perića odnosno s njegovim dugovanjima prema tužitelju.

Prema čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, nadalje ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva je ništetan osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu prawnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. U čl. 285. st. 1. ZOO-a propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. U skladu s čl. 273. st. 1. ZOO-a pobude iz kojih je sklopljen ugovor ne utječu na njegovu valjanost.

94

U konkretnom slučaju ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 3. listopada 2008. godine i ugovor o diobi bračne stečevine od 2. listopada 2008. godine nisu protivni Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima, a ni moralu društva. Osim toga ne radi se ni o prividnim ugovorima. Njima su tuženici na valjani način iskoristili svoje pravo iz čl. 2. ZOO-a da slobodno uređuju svoje obvezne odnose. Prema tome ti pravni poslovi nisu ništavi.

Slijedom navedenog tužbeni zahtjevi su odbijeni.

I tužitelj i tuženici podnijeli su zahtjeve za naknadu troškova postupka.

Budući da su tuženici uspjeli u sporu, na osnovi čl. 154. st. 1. ZPP-a pripada im pravo na naknadu opravdanih troškova postupka.

Tuženici su zatražili naknadu za zastupanje kod sastava odgovora na tužbu, žalbe od 12. ožujka 2013. godine, na ročištima od 17. lipnja 2014., 10. rujna 2014., 27. studenog 2014., 14. siječnja 2015. i 7. travnja 2015. godine po 1.000,00 kuna, kod sastava podneska od 4. veljače 2013. godine 250,00 kuna, za povećanje od 20 % za zastupanje troje tuženika 1.550,00 kuna, na ročištima od 13. svibnja i 11. lipnja 2015. godine po 1.000,00 kuna, na ročištu za objavu 500,00 kuna, za povećanje od 10 % na iznos od 2.500,00 kuna, za PDV te za sudsku pristojbu za odgovor na tužbu 550,00 kuna.

Tuženici nemaju pravo na naknadu za sudsku pristojbu za odgovor na tužbu jer tu pristojbu nisu podmirili, a u međuvremenu je ta obveza zastarjela. O zahtjevu za zastupanje na ročištu za objavu odlučit će se nakon što se to ročište održi. Ostali troškovi bili su potrebni za vođenje spora te su i pravilno obračunati izuzev za ročišta održana 17. travnja 2014., 27. studenog 2014., 14. siječnja 2015. i 13. svibnja 2015. godine na kojima se nisu izvodili dokazi niti se je raspravljalo o glavnoj stvari, već samo o procesnim pitanjima, pa u skladu s tar. br. 9. t. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 142/12, 103/14, 118/14) tuženicima pripada polovica zatraženih iznosa. Time njihovi opravdani troškovi iznose 10.625,00 kuna.

Stoga je naloženo tužitelju da tuženicima naknadi troškove postupka isplatom iznosa 87,50 kuna, dok su odbijeni zahtjev tuženika za iznos od 2.800,00 kuna i zahtjev u cijelosti.

U Pazinu dana 21. srpnja 2015. godine.

Dostavljač:

Sudac

mr. sc. Emanuel Radolović

A O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Puli-Pola. Žalba se podnosi ovog suda u tri pisana primjerka u roku od 15 dana od dostave presude.

Potpis dostavljača

tužitelj p. p., uz podnesak s priložima (list 39-46), ✓

tuženici p. p., uz podnesak s priložima (list 39-46). ✓

Odluka je pravomoćna dana 17.7.2017.
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Stalna služba u Pazinu
Dne 5.9. 2017.
Ovlašteni službenik:

Odluka je ovršna dana 18.9.2017.
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Stalna služba u Pazinu
Dne 27.9. 2017.
Ovlašteni službenik:
